

[Tesdaerpf.]

mer til at lyde meget let, for den kommer til at lyde først og fremmest paa ingen Formuestigningsafgift undtagen ved Værnemagerloven, men den skulde til Gengæld ogsaa være mere effektiv. Men det skulde være en almindelig Formueafgift, og den skulde lægges paa al Formue hos private, Selskaber og Foreninger, derunder ogsaa Fonds og offentlige Penge. Det skulde være en Formueafgift, som efter min Mening skulde udregnes paa Grundlag af 23. Juli-Opgørelsen, fordi jeg synes, det er og bliver den mest ægte Status, vi har, fordi Bestemmelserne, som dannede Udgangspunktet for denne Opgørelse, var saa dygtigt, og jeg vil gerne sige, saa reelt lavet.

Naar jeg siger dette, vil man maa-ske straks indvende, at den Opgørelse vil være en Fordel for Landbruget; men det er den ikke med en saadan Formueafgift, som jeg taler om her, hvor det ikke drejer sig om en Formuestigningsafgift, og det er den heller ikke, fordi alle middelstore og store Landbrug, som jo dog er dem, der tæller i denne Sag, alligevel gør Status i Sommerhalvaaret, saa saadanne Opgørelser vil have den store Fordel, at de ikke behøver andre Korrektioner til 23. Juli-Opgørelsen end at lægge den nye Ejendomsskyldvurdering til, som jeg, naar Eengangsskatten tages paa denne Maade, vilde tage helt med under Hensyntagen til de Klager over urimelige Tilfælde, der er løbende i Øjeblikket.

Jeg vil anbefale en Skala, hvorefter denne Afgift skulde komme til at se saadan ud:

Der skulde betales 2 pCt. af Formuer fra 10 000 Kr. til 25 000 Kr., 5 pCt. af Formuer fra 25 000 Kr. til 75 000 Kr., 7 pCt. af Formuer fra 75 000 Kr. til 200 000 Kr. og 10 pCt. af alle Formuer over 200 000 Kr. med glidende Intervaller, saa at der ikke bliver for store Spring.

Jeg vil antage, at en saadan Eengangsskat vil give ca. 2 Milliarder Kr. Det er en nem Recept, men det burde ikke være nogen Hindring for dens Anvendelse, for jeg mener tillige, at det er en god Recept. Jeg mener, den er god, fordi den er mulig at gennemføre, og fordi den mere end nogen anden Form for Eengangsskat har Mulighed for paa retfærdig Vis at opfylde Eengangsskattens egentlige og gode Formaal.

V. Buhl: Den højtærede Finansminister citerede en Udtalelse fra Professorudvalgets Betænkning, der skulde vise, at jeg havde overdrevet Forskellen mellem det Lovforslag, som den højtærede Finansmini-

ster har fremsat, og hvad man havde tænkt sig i den nævnte Betænkning. Forholdet er det, at Professorudvalget regnede med, at det sandsynligste Udbytte af en Eengangsbeskatning vilde være 2 Milliarder Kr. Efter det foreliggende Lovforslag skal Udbyttet blive ca. 600 Mill. Kr. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Nej, det var Formuestigningsafgiften!). Ja, Formuestigningsafgiften vil efter det foreliggende Lovforslag give 600 Mill. Kr. Naar Professorudvalget i sine Opgørelser har regnet med, at der vilde fremkomme en betydeligt højere Afgift paa Grund af stærkere Formuekontrol, maa jeg gaa ud fra, at man ogsaa dér har regnet med, at der foruden de 2 Milliarder i hvert Fald vilde komme et betydeligt Bødebeløb. At man saa har føjet til, at hvis der blev et meget stort Bødebeløb, vilde der kunne blive Penge til at lette selve Afgiften for, er en anden Ting. Men jeg maa dog gaa ud fra, at man i sine Beregninger ved Siden af de 2 Milliarder har regnet med et meget betydeligt Bødebeløb. Naturligvis har den højtærede Finansminister Ret i, at man ved Sammenligningen mellem Skalaen i Betænkningen og Lovforslagets Skala paa Formuestigningsafgiften maa tage Hensyn til Formueafgiften. Det er fuldkommen rigtigt, at man ikke umiddelbart kan sammenligne; men jeg mener stadig, at der er en væsentlig Forskel til Stede.

Det afgørende for hele Behandlingen af Sagen er imidlertid dette, om de Beløb, man udskriver, er tilstrækkelige til det Formaal, som man søger opnaaet, eller de ikke er det. Derom vil jeg sige, at selv om den højtærede Finansminister i Øjeblikket har regnet med, at de af Staten baandlagte Beløb kan holdes uden for Betragtning, fordi de er bundet — nogle af dem er imidlertid ikke bundet for mere end 6 Maaneder og nogle i øvrigt for kortere Tid —, regner den højtærede Finansminister efter sin egen Erkendelse med, at de maa omsættes til lange Laan, at man maa gaa over til at skaffe en væsentlig Pengestabilisering til Veje gennem Laan. Forskellen mellem den højtærede Finansministers og mine Betragtninger ligger paa det Punkt, at man maa udnytte Formuestigningsafgiften og Formueafgiften saa langt, som det overhovedet er forsvarligt, uden at man svækker Omsætningsmulighederne, det naturlige Blodomløb i Samfundet, uden at man formindsker de Midler, der maa være til Raadighed for en sund og naturlig Beskæftigelse.

Og dér er det min Opfattelse, at Ministeren er i Stand til at binde væsentligt mere. Ikke mindst naar man tager de 600 Mill. Kr.,